

5 actituds per a una bona relació amb els qui tenen altres creences

En les relacions amb els qui no comparteixen la nostra mateixa fe és important tenir presents dos principis continguts en el document del Vaticà II sobre la Llibertat Religiosa (Unitatis Redintegratio):

- Llibertat de consciència

Consisteix en el dret i el deure que té cada home de buscar la veritat i seguir-la segons la seva consciència. Ningú no té el dret d'imposar a un altre una determinada creença, encara que sembli la millor.

- Llibertat religiosa

Consisteix en el dret que té cada home de professar públicament la seva creença, tot sol o en grup, sense que ningú li pugui impedir. Tenint presents aquests principis bàsics, heus aquí algunes actituds:

1. Tolerància

Consisteix a respectar tothom, sense distinció de credo, raça o ideologia.

2. Diàleg

Consisteix a parlar i escoltar. És el mètode més adequat per afavorir el coneixement i el respecte mutu. El diàleg ha d'estar sempre obert per a tots, creients i no creients, confiant en l'"esplendor de la veritat" i tractant sempre de comprendre, més que de jutjar.

3. Ecumenisme

Segons el Concili Ecumènic Vaticà II, "per Moviment Ecumènic s'enten les activitats i iniciatives que, segons les variades necessitats de l'Església i les característiques de l'època, se susciten i s'ordenen a afavorir la unitat dels cristians" (Unitatis Redintegratio). Per tant, no es tracta d'una espècie de convivència pacífica entre els deixebles de Crist, acceptant la divisió com un fet normal. Es tracta més aviat d'un esforç conscient per curar les divisions que s'han anat creant al llarg de la història i restablir la unitat, fent realitat el desig de Crist en vigílies de la seva passió.

Tenint present tot això, no pot haver-hi ecumenisme i proselitisme al mateix temps. Es tracta de dos camins contraris. Afortunadament és ja una bella realitat el diàleg ecumènic entre l'Església catòlica, les Esglésies ortodoxes i les que van tenir origen arran de la reforma protestant. Tant de bo que algun dia pugui donar-se també amb aquells grups que actualment tenen una actitud sectària, una vegada que prenguin consciència del dany greu que estan provocant a la causa de l'Evangeli i optin pel camí de la reconciliació i de la unitat.

4. Defensa de la fe (apologètica)

És l'actitud davant els grups proselitistes que tracten per tots els mitjans soscavar la fe dels catòlics més febles per emportar-se'ls als seus grups. Davant d'aquesta situació, cal enfortir la fe, conèixer la identitat catòlica i respondre als atacs que venen dels grups proselitistes: "...estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança. Però feu-ho suaument i amb respecte, mantenint la rectitud de consciència" (1Pe 3,15s).

5. Col·laboració

Quan es tracta d'estimar els altres, pel cristià no hi ha barreres. Va dir Jesús: "Perquè, si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? No fan el mateix els pecadors?" (Mt 5, 46).

Per tant, hem d'esforçar-nos per estar presents en les lluites a favor de l'home i la creació sencera, col·laborant amb tots sense distinció de credo o d'ideologia. Aquest esforç comú ha de dirigir-se a remeiar els mals que afligeixen la nostra societat, com són "la fam i les calamitats, l'analfabetisme i la misèria, l'escassetat d'habitatges i la injusta distribució dels béns" (Unitatis Redintegratio).

Vivim en una societat plural i cal respectar tothom, però al mateix temps guardant la nostra identitat com a catòlics.

Que la fe, en lloc de dividir, sigui un estímul més per superar-nos com a éssers humans i lluitar en favor de les grans causes de la humanitat.